

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 985/2021
15.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Снежана Јокић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за услуге, шпедицију и трговину „Милшпед“ ДОО Београд, кога заступа пуномоћник Никола Допуђ, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3906/19 од 14.01.2021. године, у седници већа од 15.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3906/19 од 14.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П1 133/19 од 11.07.2019. године одбијен је као неоснован тужиочев тужбени захтев да се поништи решење туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .../... од 17.02.2016. године као незаконито и да се туженом наложио да тужиоца врати на рад и распореди га у оквиру стручне спреме и радних способности у року од осам дана по правноснажности пресуде. Тужилац је обавезан да туженом на име трошкова поступка исплати 214.000,00 динара са каматом.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3906/19 од 14.01.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П1 133/19 од 11.07.2019. године, а тужиочев захтев за накнаду трошкова поступка је одбијен.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 441. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да је тужиочева ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време по основу уговора о раду број .../... од 17.02.2016. године и обављао је послове ... у одељењу транспорта млека и млечних производа у Тужиоцу је решењем туженог број .../... од 25.08.2016. године отказан уговор о раду због непоштовања радне дисциплине са образложењем да је тужилац у два наврата покушао да противправно присвоји одређену количину млечних производа на тај начин што је сачинио лажну документацију – реверс и то тако што је 29.07.2016. године приликом контроле возила марке „...“, чији је тужилац власник, од стране радника обезбеђења пронађено више милкшејкова флаша од 1,5 литара млека и више комада јогурта упакованих у две кутије за коју робу у том моменту тужилац није имао пратећу документацију да би након што се вратио, тужилац раднику обезбеђења приложио реверс са печатом млекаре ... на којој је било наведено да је ову робу издао и одобрио сам запослени и што је дана 05.08.2016. године контролом возила марке „...“, чији је тужилац власник, пронађен пакет суботичког млека од 1 литра за коју је тужилац раднику обезбеђења издао реверс са редним бројем 18 који је оверен печатом млекаре ... на коме такође пише да је робу издао и одобрио сам запослени, чиме је извршио непоштовање радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 5. Закона о раду и члана 64. став 1. тачка 5. Правилника о раду којим је прописано да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину ако његово понашање представља радњу извршења кривичног дела учињеног на раду или у вези са радом независно од тога да ли је против запосленог покренут кривични поступак за кривично дело. Тужиоцу је достављено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду од 11.08.2006. године на које се исти изјаснио писмено 16.08.2018. године наводећи да је у реверсу од 29.07.2016. године јасно наведено да је пакет 1,5% млека и остала шкарт роба имлекова која је стигла са линије Ц-09 без записника да се враћа купцу и да су директори наредили да се изврши пражњење магацина. Даном 05.08.2016. године када је пошао кући понео је робу за купца – продавницу за коју је доставио папире и уз то пружио реверс. Утврђено је и да је процедура повратка робе са истеком рока од трајања код туженог таква да референт имлека, чија је иначе роба, изласком на терен отписује робу са истеком рока, да затим возач преузима ту робу а наредног дана се за ту робу доставља оверена документација, а возач робу са истеклим роком трајања довози у магацин и она мора бити праћена записником о повратку робе који је оверен печатом радње од које се роба враћа и потписом власника радње. Посао ... је да изврши пријем робе, да сачека истовар и претовар да изврши контролу камиона који се враћају после раздужене робе, преконтролише отпремнице, а када се врати камион са робом којој је истекао рок трајања посао ... је да провери записник са враћеном робом, лагерује, а затим проследи робу у дистрибутивни центар у У оквиру послова и радних задатака ... према опису послова из уговора о раду тужиоца од 17.02.2016. године, није изношење робе из пословног круга туженог послодавца при чему је и сам тужилац учинио неспорним да му је било познато да није овлашћен да без налога претпостављених извози робу из круга фирме и сачињава реверс.

Код напред утврђеног чињеничног стања нижестепени судови налазе да је тужиочев тужбени захтев којим тражи да се утврди незаконитост решења о престанку радног односа неоснован јер је тужени спровео законом прописани поступак у коме је утврђено да је тужилац учинио акт радне недисциплине који је таквог карактера да не

може да настави рад код послодавца што је отказни разлог утврђен општим актом послодавца. Решење је тужиоцу правилно уручено истицањем на огласну таблу пошто је тужилац претходно одбио да исто прими. Чињеница да се у решењу о отказу уговора о раду као отказни разлог помиње одредба члана 193. став 3. тачка 5. Закона о раду, по којој послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то ако његово понашање представља радњу извршења кривичног дела учињеног на раду или у вези са радом независно од тога да ли је против запосленог покренут поступак за кривично дело, а да је Уставни суд утврдио да поменута одредба закона није у складу са Уставом, по мишљењу нижестепених судова не утиче на правилност и законитост решења о отказу уговора о раду. Наиме, суд није везан правном квалификацијом отказних разлога које је навео тужени већ чињеничним описом радње. С обзиром да решење о отказу уговора о раду садржи поменути чињенични опис радње као и све друге елементе које такво решење треба да садржи, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца одбили као неоснован.

Тужилац у ревизији углавном понавља све разлоге које је изнео у жалби, а који су цењени од стране другостепеног суда. Тужилац сматра да дисциплински поступак у целини код туженог није спроведен на законит начин с обзиром да није сачињен записник о одузимању ствари тј. млечних производа, а на тај начин би тужилац могао да докаже да се ради о роби којој је истекао рок трајања. Осим тога, понавља и да решење није правилно достављено, да у решењу нису наведене чињенице нити материјално право које је тужилац прекршио. Међутим, све ове околности је ценио другостепени суд и правилно нашао да је решење правилно уручено, да је поступак правилно спроведен и да је у њему доказано да тужилац није поштовао радну дисциплину тако што је неовлашћено износио поједине млечне производе, а што је супротно од начина који је утврђен општим актом послодавца. Са тог аспекта и инсистирање у ревизији да није постојала намера противправног присвајања није од значаја за ову врсту отказног разлога.

С обзиром да се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност другостепене одлуке, то је и одлучено као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић